

Demokratins ombud blir brickor i ett ekonomiskt spel

Det sägs att den stora drivkraften för alla journalister finns i makten att få granska makthavare. Att få vara den där nageln i ögat är maskineriet som håller passionen och glöden uppe och det som motiverar oss att stanna kvar i dessa föränderliga tider. För att vi har en tro på en värld där rättvisan skipas och den lilla människan är vinnaren. Som demokratins ombudsmän och kvinnor så erhåller vi en oerhörd makt. Med det följer också ett ansvar. Ett ansvar som inte på något sätt ska vara kopplat till en faktor som ekonomi, utan ett ansvar som handlar om att vara den förlängda armen mellan de som sitter i maktens korridorer, och sina medmänniskor.

Att journalister ska förmedla det som publiken efterfrågar blir allt mer centralt i den nya medietvecklingen. Men vi måste också förmedla det som publiken bör efterfråga. När Martin Schibbye och Johan Persson gav sig ut i Ogaden så var det inte med hopp om att de skulle få många likes eller delningar på nätet. De gjorde resan, med sina liv som insatser, för de visste att det fanns en historia att berätta. Och om de inte berättade den, vem skulle då göra det?

I Nigeria lever nästan 80 procent av befolkningen på mindre än 13 kronor om dagen, 40 procent av alla barn saknar möjlighet till utbildning och detta trots att landet är världens nionde största råoljeexportör. Varför bevakas den ohållbara situationen sällan av våra största dagstidningar? Teorin säger att vi tar till oss det som ligger nära oss själva, socialt och geografiskt. Men vår uppgift måste vara att ta nyheterna till allmänheten, inte låta allmänheten bestämma vad som ska bli en nyhet.

Vilka besitter den makten att agera filter mot omvärlden? Många journalister menar att de förlorat en del av sin makt till förmån för annonsörer och ägare. Lokalradio och lokal-tvstationer läggs ner, fler och fler lokaltidningar försvinner eller äts upp av jättar och en omfattande privatisering av den offentliga verksamheten – allt detta är faktorer som försvagar demokratin i samhället. Utan insyn och granskning av journalister på lokal nivå, så går demokratin kraftigt tillbaka. Vi blir inte längre ombudsmän och kvinnor för demokratin, utan brickor i ett ekonomiskt spel där de som sitter på makten att kontrollera de ekonomiska resurserna, också kontrollerar vilken information som når ut till allmänheten. Morgondagens journalister måste diskutera om det är en anpassning vi vill ha, där det som är bra för ekonomin får styra framför demokratin, eller om det krävs en omfördelning och omvärdering av de ekonomiska resurserna, för journalistyrkets överlevnad.

Caroline Holmgren